

Dz.U. 1999 Nr 7 poz. 55

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1999 r.

w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1997 Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się właściwość miejscową delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy - województwa: kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie,
- 2) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku - województwa: pomorskie i zachodniopomorskie,
- 3) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach - województwa: śląskie i opolskie,
- 4) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie - województwa: małopolskie i podkarpackie,
- 5) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie - województwa: lubelskie i podlaskie,
- 6) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi - województwa: łódzkie i świętokrzyskie,
- 7) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu - województwo wielkopolskie,
- 8) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu - województwa: dolnośląskie i lubuskie,
- 9) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w mieście stołecznym Warszawie - województwo mazowieckie.

§ 2.

W zakresie swojej właściwości miejscowej delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwane dalej „delegaturami”:

- 1) sprawują kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o przeciwdziałaniu

- praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów,
- 2) badają kształtowanie się cen w warunkach ograniczenia konkurencji,
 - 3) prowadzą badania stanu koncentracji gospodarki,
 - 4) wydają decyzje w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz decyzje lub zawiadomienia w sprawach kształtowania struktur podmiotów gospodarczych, w których postępowanie zostało wszczęte z urzędu lub na wniosek uprawnionego w rozumieniu art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony (strony postępowania) bądź łączący się przedsiębiorcy mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową tej samej delegatury, z zastrzeżeniem § 3-6,
 - 5) podejmują czynności wynikające z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli skutki czynów nieuczciwej konkurencji występują wyłącznie na terenie objętym właściwością miejscową delegatury; wytoczenie przez delegaturę odpowiedniego powództwa wymaga uprzedniej zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”,
 - 6) występują do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,
 - 7) współpracują z organami samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
 - 8) udzielają pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej.

§ 3.

1. Jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę przedsiębiorcy stosującego praktykę monopolistyczną, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli praktykę monopolistyczną jest porozumienie, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy, lub w razie powstania wątpliwości co do właściwości miejscowej delegatury, w przypadku określonym w ust. 1, delegaturę właściwą wskazuje Prezes Urzędu.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przedsiębiorców działających w warunkach monopolu naturalnego (sieciowego) na rynku krajowym objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, w szczególności w sektorze paliwowo-energetycznym, transporcie kolejowym i łączności. W tych sprawach właściwy jest Prezes Urzędu.

§ 4.

1. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców w rozumieniu art. 11 ustawy delegatury są właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów łączących się przedsiębiorców - w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru

- łączenia - nie przekracza 100 mln EURO, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców:
- 1) wykonujących usługi komunalne, w tym transportu miejskiego, turystyczne, handlowe i telewizji kablowej, delegatury są również właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów (usług) łączących się przedsiębiorców przekracza 100 mln EURO,
 - 2) nabywających lub przejmujących w posiadanie zorganizowaną część mienia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwe są delegatury, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży przekracza kwotę określona w tym przepisie.
3. Właściwość delegatury w sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców ustala się ze względu na siedzibę przedsiębiorcy:
- 1) tworzonego lub przejmowanego w wyniku połączenia dwóch lub więcej przedsiębiorców, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy,
 - 2) w którym inny przedsiębiorca zamierza objąć lub nabyć akcje lub udziały, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy,
 - 3) w którym ta sama osoba zamierza objąć funkcję, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 5 ustawy,
 - 4) nad którym inny przedsiębiorca zamierza przejąć kontrolę, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 6 ustawy.
4. W razie zamiaru nabycia zorganizowanej części mienia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwa jest delegatura ze względu na położenie tego mienia.
5. Jeżeli włączeniu uczestniczy przedsiębiorca, którego siedziba znajduje się za granicą, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę łączącego się krajowego przedsiębiorcy. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5.

Delegatury właściwe w sprawach, o których mowa w § 2-4, właściwe są również do nakładania przewidzianych ustawą kar pieniężnych w tych sprawach.

§ 6.

1. Delegatury oprócz spraw, o których mowa w § 2-5, mogą załatwiać inne sprawy przekazane im przez Prezesa Urzędu.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może sprawę należącą do właściwości delegatury przejąć do swojej właściwości.

§ 7.

Decyzje i zawiadomienia wydawane przez delegatury podpisują dyrektorzy delegatur.

§ 8.

Postępowania wszczęte i nie zakończone ostatecznymi decyzjami przed dniem wejścia w życie rozporządzenia toczą się według przepisów dotychczasowych.

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.